

Марио Кроненберг

Обичам те

Като пред странно божество
стоя пред теб исправена, трептяща
Шептяща нещо, май че за любов
със остарели и банални фрази...

А ти си нов, различен, пълен с плам,
и аз изгарям в твоята прегръдка,
в блестящия олтар на твоя храм –
тогава да си жертва тъй е сладко.

А някъде далеч искрят поля
на чужди храмове с по-бляскави олтари...
Но аз нехая, „Любя те“ – шептя
пред твоя образ в щастие изгарям...

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12003>]